

מסכת מדות

פרק ראשון

י-יד. **חמשה לויים שמרו על חמשה שערי העזרה.**

ט-יח. **ארבעה לויים שמרו על ארבע פנותיה של העזרה, מבחוץ לעזרה.** וטעמו של דבר ששמרו מבחוץ ולא מבפנים, כדי שאם יתעייפו יוכלו לשבת, כי בעזרה עצמה אסור לשבת.

יט. **ואחד בלשכת הקרבן,** ששם שהו הבהמות המיועדות לקרבן, כדי לבקרם אם יש בהם מום.

כ. **ואחד בלשכת הפרוכת,** שבה היו אורגים את הפרוכת, והיא היתה באחד התאים הסובבים את ההיכל.

כא. **ואחד לאחורי בית הכפורת,** בין קדש הקדשים ובין החומה המערבית של הר הבית.

משנה ב:

איש הר הבית היה מחזר ובודק על כל משמר ומשמר, האם אנשיו ממלאים את תפקידם כשומרים, ואינם נרדמים.

ואבוקות דולקין [בתוך זכוכיות שהגינו על האש מהרוח] **היו לפניו של כל אחד ואחד מהשומרים, כדי שיוכלו לקום לפני איש הר הבית כבואו לבודקם.** וזה היה סימן הבדיקה הראשון, אם השומר קם לפני איש הר הבית.

משנה א: א-תל

בשלשה מקומות היו הכהנים שומרים בבית המקדש:

א. **בבית אבטינס,** שהיא לשכה שהיתה בנויה מעל "שער המים" בדרום העזרה [ראה ציור], ונקראת אותה לשכה על שם משפחת אבטינס, שהיו מפטמים בה את הקטורת.

ב. **ובבית הניצויק,** שהיה בנוי על תקרה הסמוכה ל"שער הניצויק", בצפון העזרה, והיו על תקרה זו תמיד גחלים בוערות, מחשש שמא תכבה האש שעל המזבח, ויוכלו אז לקחת משם אש [ועיין בריש מסכת תמיד שהבאנו את ביאור הרא"ש].

ג. **ובבית המוקד,** שהוא מקום מקורה בתקרה עגולה בצורת כפה, והיתה מצויה בו תמיד מדורת אש כדי שיוכלו הכהנים להתחמם. והיו זקוקים לכך משום שהתהלכו יחפים בשעת העבודה.

והלויים היו שומרים בעשרים ואחד מקום. ואלו הם:

א-ה. **חמשה לויים היו שומרים על חמשה שערי הר הבית.**

ו-ט. **ארבעה לויים שמרו על ארבע פנותיו של הר הבית — מתוכו, בתוך חומות הר הבית.**